द्वितीयोऽध्यायः ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

अथोच्यते वश्यविधिः पुरोक्त-
दशार्णतोऽष्टादशवर्णतश्च ।
स्मृत्यैतयोः सर्व्वजगत्प्रियत्वं
मनुर्मनुज्ञस्य सदा विधत्ते ॥ १ ॥

फुल्लैर्वन्यप्रसूनैरमुमरुणतरैरर्च्चयित्वा दिनादौ
नित्यं नित्यक्रियायां रतमथ दिनमध्योक्तकृष्णा मुकुन्दं।
अष्टोपेतं सहस्रं दशलिपिमनुवर्य्यं जपेद्यः स मन्त्री
कुर्य्याद्वश्यान्यवश्यं स्वसुखसुखभुवां मन्त्रवन्मण्डलानि ॥
२ ॥

जातिप्रसूनैर्वरगोपवेशं
क्रीडारतं रक्तहयारिपुष्पैः ।
नीलोत्पलैर्गीतरतं पुरोऽव-
दृष्ट्वा नृपादान् वशयेत् क्रमेण ॥ ३ ॥

सितकुसुमसमेतैस्तण्डुलैराज्यसिक्तै-
र्दशशतमथ हुत्वा नित्यशः सप्तवारं ।
कचभुवि च ललाटे भस्म तद्धारयन्ना
वशयति युवतीं स्त्री तत्पतिं सा तदैव ॥ ४ ॥

ताम्बूलवस्त्रकुसुमाञ्जनचन्दनाद्यं
जप्त्वा सहस्रमयमन्यतरेण मन्वोः ।